

ת"פ 1316/04/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עמרו כבאגה, הנאשם

בית המשפט המחוזי ירושלים

ת"פ 1316-04-19

03 מרץ 2020

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

עמרו כבאגה - הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניסיון לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ובעבירה של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהסדר, ביצע הנאשם עסקה בה מכר נשק, ועסקה של ניסיון למכירת נשק, מול לוחם מספר 188 המכונה "עלי", שהנו שוטר אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש כ"סוכן" מטעם משטרת ישראל.

ביום 10.2.2019 שוחחו הנאשם והסוכן על עסקה למכירת נשק.

ביום 14.2.2019 התקשר הנאשם אל הסוכן והציע למכור לו נשק מסוג תת מקלע מאולתר המכונה "קרלו". הסוכן אמר לנאשם כי הוא מעוניין באקדח, אך בשיחה נוספת באותו יום, נעתר הסוכן להצעת הנאשם, והשניים סיכמו להיפגש בשבוע הבא לצורך רכישת הקרלו. הסוכן ביקש מהנאשם "לדאוג לו" למחיר עבור הקרלו, וכן הזכיר לנאשם בנוגע לרכישת אקדח.

ביום 17.2.2019 התקשר הסוכן לנאשם. במהלך השיחה שאל הנאשם את הסוכן מתי יגיע אליו לשם רכישת הקרלו, והסוכן השיב לו כי יגיע אליו למחרת בערב. במהלך שיחות נוספות באותו יום, הודיע הנאשם לסוכן כי עלות הקרלו, בתוספת 1,100 כדורים מסוג M16, הינה 17,000 ₪ (להלן: "העסקה").

ביום 18.2.2019, בהמשך לשיחות התיאום, נסע הסוכן למקום אליו כיוון אותו הנאשם בא-ראם. כאשר הגיעו למקום, התקרב הנאשם לרכב בו נסע הסוכן, כשבאמתחתו ארגז מלא בתחמושת מסוג M16 (להלן: "הארגז"). הנאשם ניגש לסוכן, הניח את הארגז על רצפת הרכב בו ישב הסוכן, בצמוד לרגליו של הסוכן אשר בדק את תכולתו. בשלב זה הודיע הנאשם לסוכן כי ישנו עיכוב בהבאת הקרלו, והנשק יובא בתוך מספר דקות. בתגובה החזיר הסוכן לנאשם את הארגז, ואמר לו כי כשיגיע הקרלו, יחזור לקחת אותו יחד עם הארגז. הסוכן ביקש לעדכן אותו מתי להגיע ואמר כי הוא יהיה

בקרב מקום.

בהמשך למתואר, שוחח הנאשם עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), במטרה לברר היכן הנשק שבכוונתו למכור לסוכן ובניסיון לזרז את הגעתו למקום. האחר הודיע לנאשם כי הוא מתעכב וכי הנשק שניסה הנאשם למכור לסוכן "מקולקל". הנאשם ביקש מהאחר להביא לו את הנשק "המקולקל" בכל זאת.

בהמשך למתואר, בשעה 19:21, התקשר הנאשם לסוכן והודיע לו כי עליו לדחות את ביצוע העסקה בכל הנוגע לנשק. הנאשם אמר לסוכן כי הקרלו שהתכוון למכור לו "מקולקל" וביקש ממנו לחזור להשלים את רכישת ארגז התחמושת, אך הסוכן סירב לרכוש את הארגז ללא הקרלו.

במהלך הימים 26.2.2019 עד 3.3.2019 ובסמוך לכך, שוחחו הנאשם והסוכן במספר הזדמנויות במטרה לקדם עסקה בנשק.

מספר ימים עובר לתאריך 18.3.2019, שוחחו הנאשם והסוכן על אפשרות רכישת אקדח ונשק מסוג "קרלו".

בשיחה ביום 3.3.2019 הודיע הנאשם לסוכן כי השיג עבורו אקדח והסוכן סיכם עם הנאשם שיהיה איתו בקשר. בשיחה ביום 13.3.2019 מסר הנאשם לסוכן כי עלות האקדח הינה 18,000 ₪, והסוכן אמר לו כי ישקול את ההצעה.

ביום 17.3.2019 הודיע הנאשם לסוכן כי האקדח עליו שוחחו כבר נמכר, והציע למכור לסוכן נשק מסוג קרלו וכדורים תואמים תמורת 18,000 ₪. במהלך השיחה תיאמו השניים להיפגש למחרת לשם ביצוע העסקה, והנאשם הבטיח לסוכן להשיג עבורו בהמשך אקדח, באומרו כי עד לחודש הרמדאן הסוכן "יצא עם אחד שלא היה לאף אחד לפניו".

למחרת, ביום 18.3.2019, לאחר שיחות תיאום בין השניים, נסע הסוכן למקום אליו כיוון אותו הנאשם בא-ראם. בהגיעו למקום, התקרב הנאשם לרכב בו נסע הסוכן והניח על רצפת הרכב, בין רגליו של הסוכן, שקית ובה נשק מסוג קרלו שבכוונו להמית אדם, וכן מחסנית תואמת. הסוכן בדק את תקינות הנשק. בהמשך מסר הנאשם לסוכן שקית נוספת שבתוכה 900 כדורי 5.56 מ"מ, כל זאת תמורת 19,000 ₪ במזומן, אשר העביר הסוכן לידי הנאשם.

בסיום הפגישה שאל הנאשם את הסוכן אם הוא מעוניין לרכוש נשק נוסף. הסוכן השיב כי הוא מעוניין לרכוש אקדח, והנאשם אמר לו כי בפעם הבאה "יסדר" עבורו אקדח ותחמושת תואמת.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך במועד הטיעונים לעונש, הודיעו הצדדים כי מוסכם עליהם שעונשו של הנאשם ייגזר בתחתית מתחם העונש ההולם, שייקבע על ידי בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי האמור בתסקיר מיום 30.12.2019, הנאשם בן 40, נשוי ואב לשלושה ילדים. טרם מעצרו התגורר בכפר עקב ועבד באופן לא קבוע בשיפוצים.

בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם. לגבי הנאשם צוין כי עזב את הלימודים בהיותו בכיתה ו', וכי אינו יודע קרוא וכתוב. בהמשך השתלב הנאשם במסגרת העבודה. הנאשם התמודד לאורך השנים עם קשיים כלכליים. כיום מתקשה אשתו לכלכל את המשפחה ויש מחסור בדברים בסיסיים בבית, מאחר שהנאשם עצור ואשתו איננה עובדת מחוץ לבית.

הנאשם שיתף כי חווה משבר כאשר לפני חמש שנים נהרג בנו בתאונת דרכים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה משבר, בהיותו במעצר לראשונה בחייו, רחוק מביתו, ובחוסר וודאות לגבי עתידו מבחינה משפטית.

הנאשם נעדר עבר פלילי. לגבי העבירות, הנאשם טען לפני שירות המבחן כי מצא את הנשק ברחוב, לקח אותו לביתו ולאחר מכן החליט למכור אותו, כדי לא לסכן את משפחתו. הנאשם טשטש את מעשיו ומזער את חומרתם, הוא שלל כל כוונה לקבלת רווח כספי מהעסקה המתוארת בכתב האישום, ושלל מניעים עברייניים או תכנון מוקדם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להציב גבולות לעצמו ונוטה לפעול גם בדרכים בעלות מאפיינים עברייניים. התנהלותו משקפת קושי לפעול בתוך גבולות ברורים. הנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו. מנגד, שירות המבחן התרשם כי אין לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים והוא מגלה אחריות ומסירות למשפחתו.

בשל אופי העבירה והשלכותיה האפשריות, ומאחר שהנאשם אינו לוקח אחריות מלאה למעשיו, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעבירות בהן הורשע הנאשם, סחר בנשק מסוג קרלו ותחמושת מתאימה, וניסיון לסחר בנשק. לדבריה, מדובר בכמות גדולה של תחמושת.

לגבי הערכים המוגנים טענה כי מדובר בהגנה על בטחון הציבור ושמירה על שלמות הגוף.

לדברי ב"כ המאשימה, בית המשפט העליון התייחס לחומרה שבעבירות הקשורות בנשק, ולכך שכאשר נשק מגיב לידיים לא מורשות, לא ניתן לדעת מה יהיה בסופו. במקרה זה לא מדובר רק בהחזקת נשק אלא בסחר בנשק, כאשר הנאשם לא ידע מי הקונה. לדבריה "במזל" היה זה סוכן משטרתי, אך באותה מידה יכול היה הנשק להימכר לגורמים עברייניים או טרוריסטים.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, ציינה כי לא מדובר באירוע ספונטני אלא במעשה מתוכנן; בקשר מתמשך בין הנאשם לסוכן; בתכנון מדוקדק של פרטי מכירת הנשק.

חלקו של הנאשם בעבירה מרכזי - הוא העברין המרכזי, הוא יזם את העסקאות עם הסוכן, הוא הציע לסוכן כלי נשק נוספים, והוא זה שהעביר את הנשק וקיבל תמורה כספית עבורו. לדבריה, מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד שלנאשם הייתה גישה לכלי נשק נוספים ומסוגים שונים, כמו גם תחמושת, אותם הציע לסוכן, ומכאן שלא מדובר במעשה חד פעמי.

לסחר בנשק נוספה העבירה של ניסיון לסחר בנשק, ניסיון שהגיע כמעט לכדי מימוש. מדובר בניסיון למכור נשק מסוג קרלו וארגז תחמושת.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם לשני האישומים נע בין ארבע לשמונה שנות מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי וקנס.

לגבי העונש בתוך המתחם, התייחסה לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצה. לזכותו של הנאשם ציינה את הודאתו, את החיסכון בזמן שיפוטי, והעדר הרשעות קודמות. לפיכך ביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולגזור עליו מאסר בפועל למשך ארבע שנים, מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו להודאתו של הנאשם. כן ציין לגבי מעשיו של הנאשם, כי מדובר במעשים שנעשו על פני תקופה של חודש ימים, מול אותו סוכן, וכי הייתה המשכיות בביצוע המעשים, אותם ניתן לראות כאירוע אחד גדול שנחלק לשניים. לדבריו, העיסקה נועדה למכור לסוכן נשק מסוג קרלו. חלקה הראשון של העסקה לא יצא אל הפועל, כאשר האדם האחר, שאמור היה להביא את הנשק, לא הגיע, ולאחר זמן מה הצליח הנאשם להשיג קרלו ותחמושת עבור הסוכן.

לטענת ב"כ הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה פועלות לטובתו של הנאשם. לדבריו, בסופו של דבר לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם. הנשק נמכר לסוכן שהוא זה שמלכתחילה פנה אל הנאשם. אמנם הנאשם פעל לבדו מול הסוכן ולא היו מעורבים נוספים, אך הנאשם היה בקשר עם אדם אחר להשגת הקרלו, ולאחר שנמסר לו שהקרלו מקולקל, העסקה לא יצאה אל הפועל. לנאשם אין מאגר נשק אותו הוא מוכר, הוא פועל באמצעות אחרים, תמורת רווח כספי מסוים. לכל אחד ב"שרשרת" תרומה משלו. במקרה זה לא מדובר בסוחר שברשותו ארסנל נשק.

לגבי הערכים המוגנים, טען כי הללו ידועים, וכפי שטענה המאשימה, ישנה מגמה של החמרה בענישה בעבירות הקשורות בנשק. אולם לפני העלאת רף הענישה, הייתה הענישה נמוכה בהרבה.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה שהגישה המאשימה איננה תומכת בעמדת המאשימה, והפנה לפסיקה נוספת. לטענת ב"כ הנאשם, בהתאם לפסיקה הנוהגת, יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על מאסר בפועל לתקופה שבין שנתיים לארבע/חמש שנים או לכל היותר בין 30 ל- 70 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, טען ב"כ הנאשם כי אין מחלוקת על כך שיש למקם את הנאשם בתחתית המתחם. לדבריו לעונש השפעה על אשתו וילדיו של הנאשם. הנאשם נקלע למצב כלכלי קשה ועשה טעות שיצרן לתת עליה את הדין. ב"כ הנאשם ביקש לנהוג בנאשם במידת הרחמים, כך שהעונש יבהיר לו את חומרת העבירה, אך לא יפגע בו ובמשפחתו יתר על המידה.

7. הנאשם ציין כי הוא מצטער. לדבריו הוא לראשונה במעצר, ולמד את הלקח מהכלא. לדברי הנאשם עליו לדאוג למשפחתו, הוא מצטער ומבקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של סחר בנשק נקבע עונש של 15 שנות מאסר.

10. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

המאשימה הפנתה לת"פ (י-ם) 35608-04-18 מדינת ישראל נ' יזן קורד ואח' (28.2.2019), שם, בגין שתי עבירות של סחר בנשק - מכירת אקדח ומכירת רובה סער לסוכן משטרה, נגזר על נאשם 3 בכתב האישום מאסר בפועל למשך 34 חודשים, מאסר על תנאי וקנס של 10,000 ₪; ע"פ 4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.2017) - בית המשפט העליון אישר גזר דין שכלל 45 חודשי מאסר בפועל, לנאשם שהורשע בעבירות של סחר בנשק והחזקה ונשיאה של נשק, לאחר שמכר לסוכן משטרה אקדח ורובה ציד; ע"פ 2422/14 עלי ח'דר נ' מדינת ישראל (21.12.2014) - בגין עבירות נשק נגזר על המערער מאסר בפועל למשך 36 חודשים ומאסר על תנאי; ע"פ 785/15 איהב פואקה נ' מדינת ישראל (6.12.2015) - המערער נדון למאסר בפועל למשך 84 חודשים, מאסר על תנאי וקנס, לאר שהורשע בעבירות של תיווך בסם ובעבירות של עסקה בנשק וניסיון לעסקה בנשק. בערעור הועמד עונש המאסר בפועל על 78 חודשים.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' אחמד חמאיל (6.9.2016) - בגין עסקאות נשק עם סוכן משטרה, נקבעו מתחמי ענישה של שלוש עד שש שנות מאסר ו- שנתיים וחצי עד חמש שנות מאסר. על הנאשמים נגזרו עונשים של 48 ו- 35 חודשי מאסר בפועל. הערעורים נדחו; ע"פ 2802/18 איוב ג'ואמיס ואח' נ' מדינת ישראל (26.7.2018) - בגין שתי עבירות הקשורות בסחר בנשק, נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל של 42 חודשים ו- 15 חודשים. הערעורים נדחו; ת"פ (י-ם) 19384-05-16 מדינת ישראל נ' חוסאם אשהב (20.7.2017) - בגין עבירות הקשורות בנשק, ובהן שתי עבירות של סחר בנשק, נגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 46 חודשים. בגזר דינו הפנה בית המשפט לשורה של גזרי דין שניתנו בעבירות דומות; ע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי ואח' נ' מדינת ישראל (16.8.2018).

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר בהגנה על בטחון הציבור ועל שלמות גופו.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת שבעבירות הקשורות בסחר בנשק. לעניין זה נקבע בע"פ 2422/14 הנ"ל:

"המעשה בו הורשע המערער הוא חמור, ובית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות בנשק ועל הסכנות הצפויות מעבירות כאלה, אשר גורמות לפעילות עבריינית אחרת ומאיימות על שלום הציבור כולו (ע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.11.2007); ע"פ 4450/11 עספור נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.2.2012)). על כן, בית משפט זה אימץ עמדה עקרונית לפיה יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 6210/10 מדינת ישראל נ' אגבריה [פורסם בנבו] (23.3.2011); ע"פ 319/11 מדינת ישראל נ' יאסין [פורסם בנבו] (4.12.2011)). במספר הזדמנויות בתי המשפט מצאו כי יש להחמיר בעונשיהם של עברייני נשק בשל הסכנה הנשקפת מהם (ע"פ 4526/04 זעטרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.11.2004); ע"פ 5380/06 סלאמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.12.2007)). לעניין זה ראוי לציין כי אין נפקא מינה לכך שהקונה הינו סוכן משטרה, שכן המעורבים אינם מודעים לכך ומסוכנותם נותרת בעינה".

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם פעל באופן נמרץ במטרה למכור לסוכן המשטרתי נשק. בין השניים התקיימו שיחות טלפון רבות במטרה לקדם את העסקאות, ונערכו מפגשים למכירת נשק תמורת סכומי כסף גבוהים. מכתב האישום עולה כי הנאשם ידע למי לפנות כדי לקבל נשק ואף השיג נשק ותחמושת עבור הסוכן. בסופו של דבר הנאשם מכר לסוכן נשק ותחמושת והציע לסוכן לרכוש נשק נוסף.

יצוין כי הנזק הפוטנציאלי רב, שכן אלמלא היה מדובר בסוכן משטרה, עלול היה הנשק לשמש למעשים פליליים או למעשי טרור. העובדה שמדובר בסוכן, ובשל כך הנשק הגיע לידי המשטרה, איננה בזכותו של הנאשם אלא בשל פעילות משטרתית מוצלחת.

13. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך להחמיר בענישה בעבירות של סחר בנשק, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין 45 ל-70 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי.

העונש בתוך המתחם

14. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו. כן יש להתחשב בכך שאין לנאשם עבר פלילי, וזהו מעצרו הראשון. עוד יש להתחשב בנזק שנגרם למשפחתו של הנאשם כתוצאה ממעצרו, נזק שיימשך בשל המאסר שייגזר על הנאשם.

מנגד, מתסקיר שירות המבחן עולה כי על אף הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ואינו מקבל אחריות מלאה עליהם.

בהתחשב במכלול הנסיבות, אני מקבלת את עמדת הצדדים, לפיה ייגזר דינו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

15. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 45 חודשים, החל מיום מעצרו 19.3.2019.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**